

LÄSKY MÄMIVÄ%, STESKY BLÄZNIVÄ% - 30.

Äšter Ä½, 26 duben 2011

Odjížděli jsme od Hořkých asi za hodinu. Pavlína mluvila, jen si do kufru dala svoje věci. Hořký stál na záprahách a jeho mu nezáviděl. Mohl cítit nějaké zadostiučinění, ale do toho jsem mohl daleko. Podíval jsem se do zpětného zrcátka a vyjel jsem pryč - k nám. Po chvíli jsem to nevydržel.

"Ty se na mne zlobíš?" Nic."Za to, Å¾e jsem tÄ› v tom nechal?""A nemala by som?""Ne."Zase nic."Pavlíno...""Nezlob sa na mne, Jirko, ale preÄ•o si odišiel?""ProtoÅ¾e... prostÄ› mÄ› poÅ¾ádal. Omluvil se za to extempore... a já nebudu dÄ›lat ramena na nÄ›koho, kdo je... v prÄ›seru." Jeli jsme centrem, chytli jsme zelenou vlnu."PrepáÅ•. Unáhlila som sa. ""A vlastnÄ›, proÄ• ses tedy vrátila, kdyÅ¾ jsi mÄ›la pocit, že jsem srab?""Ja... milujem Å¾a." PoloÅ¾ila si ruku na mé stehno a zary do mne pÅ™es dÄ¾íny nehty."Dokonca aj vtedy, keÄ• bych Å¾a najradšej roztrhla." "NeoprávnÄ›nÄ›." AspoÅ^ doufám." "A urobil si to dobre. A mrzí ma, Å¾e som Å¾a poÅ¾iadala o to... vlámanie." "To nic. Ono to asi jinak nešlo. OstatnÄ›, iba sme bohatým brali a chudobným dávali, nie?" mrkl jsem na ni v pokusu trochu odlehÄ•it situaci. Velikonoce mají ducha. JenÅ¾e takovýho nÄ›jakýho divného. Vybavilo se mi pář oslav ještÄ› z Rychnova - švagr obrazil celou ves a švagrové byly obrazeny celou vsí. KdyÅ¾ byli kluci ještÄ› malí, obÄ•as jsme aspoÅ^ po ránu doma maminu trochu polechtali pomlázkou, ale pak uÅ¾ byli i líny vstávat a já se do toho taky moc nehrnul. MoÅ¾ná to byla chyba.

Vybavuje se mi jeden záÅ¾itek, kdy jsem docela váÅ¾nÄ› ohnul Milenu pÅ™es koleno a dostala na ten svÅ¡í krásnej zadek naplácáno. Zajímavé bylo, Å¾e pak pÅ™iznala, Å¾e se jí to líbilo pomÄ›rnÄ› hodnÄ›. Ach jo, škoda, Å¾e jsem se nena jako sadista, mohli jsme mít šÅ¥astné manÅ¾elství. KdyÅ¾ jsem shrnul stav v Hradci, uvÄ›domil jsem si, Å¾e exist pomÄ›rnÄ› hodnÄ› kamarádek a moÅ¾ná by vÅbec nebylo marné je obejít. Co já vím, jak to tady chodí. Pomlázký prodávaly samozÅ™ejmÄ› na kaÅ¾dém rohu, první dvÄ› obÄ›ti se mi povalovaly pÅ™imo doma, co by Ä•lovÄ›k chtÄ›l ješ Nevím, jestli to udÄ›lala schválnÄ›, ale kdyÅ¾ jsem se vrátil k našemu gauÄ•i, abych odhrnul peÅ™inu a zaÄ•al pomláskovat, uÅ¾ bylo odhrnuto. To nešlo. Koukal jsem na kousek krásného kulatého charakteru a místo pomlázký jsem mÄ›l chuÅ¥ úplnÄ› na nÄ›co jinýho... Rtama jsem se PavlínÄ› podepsal na kÅ¬Å¾i, ona se pÅ™ivinula, otoÄ•ila, a po krásným a dlouhým polibku se mi podívala oÄ•ima aÅ¾ nÄ› kam do srdce, a zašepatala: "Toto ma asi nezachráni, Å¾e?" A její dlani se objevila kraslice. "JistÄ›Å¾e zachrání miláÅ•ku, pÅ™ece bych ten tvÅ¡í zadeÄ•ek nemohl zdevastovat."ZesmutnÄ›la. "Škoda," usmála se na mne loudivÄ›. JeÅ¾íš; to snad ne. ProÄ• já mám smÅ lu na Å¾enský, co se neobejdou bez naplácanýho zadku? A do toho se ozval Å™ev, co mÄ›l patrnÄ› simulovat koledu a hodyhodydoprovody a z pokoje se vyÅ™ítila Myška - moÅ¾ná s dvoumetrovou pomlázkou. SamozÅ™ejmÄ›, Å¾e naÅ™ezáno jsem dostal já. Ale spooÅž ze zaÄ•átku. Zajímavé bylo, Å¾e se mi to nakonec docela líbilo. Od sestry JiÅ™ína

dovezli nádhernej mazanec, také o snídani bylo postaráno. Holky si ho potřebovaly máslem, já jen tak na sucho - prostě některé zvyky se od dřívství nemění. Počasí vypadalo docela příjemně, Myška pármiška s tím, že si vyměnila s Petrou a Luckou nějak ven, a my jsme s Pavlínou vyrazili do města. Jen tak, prostě na procházku - rádenné nákupy, rádenné úžady. "Jak jsi dopadla u toho řízení na univerzitě? Ani jsem neměla ráz as se zeptat, jak se to vyslovně semlelo, to se omlouvám." "To nic. Ja som na to tiež zabudla ako na smrť." "Množák tedy?" & Scaron;li jsme k sobě přátele, když je vztah funkční, tak ty kroky prostě ladí sebe, bez rozdílu délky nohou jednotlivých přátele. "Pohovorili sme si, rozobrali sme to všechno. Bolo to priamo u dekana, vyzerá jako fajn chlap." "Je to přírodní vědec, rádnej nepřítelesnej humanista." "To som si všechno, i mla, a vyhovuje mi to." "No tak nenapínej," políbil jsem ji do vlasů. "Mal si pravdu v tom, že som mohla rovno pridat tie údaje o Jankovi Machalickom." "Hm. To nezní holandsky, to jméno." "No ten spolužák môj." "Áááha. Jo. Takže jsi neprovedla?" "Nebudu netrpezlivý, miláčik. Ono je to totiž komplikované." Sedl jsem si u soutoku, je to krásný místo

totiÄ¾. Papa." Tá Stöhrová sa mi vôbec nepáÄ•i. Zdá sa mi, Ä¾e hrá nejakú divnú hru. Nebolo by dobré staÄ¥ sa od zaÄ•iatku niÄ• netušiacim nástrojom v niekoho rukách pri akejsi internej vojne. LenÄ¾e nemám na výber. To miesto proste potrebujem. SnáÄ• to nejako dopadne. UÄ¾ kvôli Jirkovi. Je skvelý. SnaÄ¾í sa mi to všemoÄ¾ne uÄ¾ahä•iÄ¥. S aby som nebola smutná. ChvíÄ¾ami sa mu to aj darí... ale môÄ¾e Ä•lovek vôbec odísÄ¥ od niekoho, s kym Ä¾il pätnásÄ¥ nebyÄ¥ smutný? Aj keÄ• presne vie, Ä¾e to chce? VeÄ• ten kus Ä¾ivotu sa nedá len tak zahodiÄ¥... a stále vidím tie jeho zúfalosť oÄ•i, Ä•o ma prosia, aby som zostala. Musím sa sústrediÄ¥ na nás s Jirkom, na svoj nový Ä¾ivot. Musím tú kapitolu v sebe uzavrieÄ¥. A skúsiÄ¥ sa nejak slušne dohodnúÄ¥ na rozvode. PÅ™emek TakÄ¾e z Holandska nebude nic. mi velmi radostnÄ› oznámila, Ä¾e uÄ¾ na to nÄ›koho mají. SplÁ^uje ideálnÄ› pÅ™edpoklady a navíc má kontakty. JistÄ›. Baba Tyhle zprávy ona umí oznamovať dokonale. Je to k vzteku. KoneÄ•nÄ› po létech se Ä•lovÄ›k dostane k nÄ›jaký šanci ... a jako na potvoru se kdovíodkud zjeví kdovíkdo. Asi se budu muset nÄ›jak domluvit s Jirkou. PodrÄ¾el jsem ho, kdyÄ¾ nastoupil, tak by mi to mohlo vrátiť teÄ•. Pro nÄ›j to nebude problém, kdyÄ¾ umí napsat na poÄ¾ádání elaborát, podle kterého jedeme skoro rok, tak urÄ•itÄ› najde zpÅ™sob, jak se teÄ• vyhnout nÄ›jakýmu expertovi, kdyÄ¾ tohle pÅ™esnÄ› potÅ™ebuju já. Velikonoce pitomý. Tomu Å™íkám pomlázka...

ROMAN